3 LEI

ECTU TINERETULUI SPORTIV

Club

180

Furtul de la Poșta din Viena

FIECARE VOLUM CUPRINDE O AVENTURA COMPLECTĂ

FURTUL DE LA POSTA DIN VIENA

——————— de ———————

Walter Gerusheim

Colectia: Noul Excentric Club
Nr. 180

CUPRINS

Prefaţă.....3
1. Enigma din Viena.....5
2. În căutarea defraudatorului.....8
3. Bătrâna doamnă şi îngrijitoarea ei.....12
4. Eroarea lui Zalewski.....20

Prefaţă

Percy Stuart, un tânăr american, foarte bogat, independent şi manierat, maestru în toate sporturile, dorea să fie primit ca membru în renumitul «Excentric Club«.

Dar Percy Stuart nu reuşi mult timp să-şi ajungă ţinta, deoarece statutele clubului prevedeau în mod expres, că nu pot fi primiţi decât 197 de membri.

În afară de această, Percy Stuart avea un duşman de moarte în baronetul Mac Hollister, care căuta, fără cruţare şi prin toate mijloacele, să îngreuneze primirea tânărului american ca membru al clubului.

Totuşi Percy, pătrunzând cu forţa în sala de şedinţe a clubului, obţinu să se admită pentru dânsul o excepţie a statutelor.

S-a pus însă condiţia ca Percy Stuart să rezolve un număr de probleme, propuse de conducerea clubului, număr echivalent cu membrii clubului, adică: 197.

Rezolvarea fiecărei din aceste probleme pune la o grea încercare forţa fizică şi spirituală a lui Percy energia sa, precum şi amorul său propriu.

Percy Stuart semnă condiţiunile, primind apoi de la mister William Spencer, preşedintele clubului, o scrisoare, care conţinea prima problemă. Imediat după rezolvarea primei însărcinări, i se înmâna o altă scrisoare conţinând cea de a doua misiune.

.....

S-au succedat apoi şi alte însărcinări. Iat-o pe cea de 180-a:

«Percy Stuart trebuie să plece imediat la Viena, unde va clarifica enigmatica dispariţie a defraudatorului Zalewski, cure trebuie să fie predat autorităţilor, pentru a-şi ispăşi pedeapsa cuvenită«.

»Clubul Excentric.«

1. Enigma din Viena

Percy Stuart sosind la Viena, deschise la hotelul »Bristol«, unde se înscrise în registrul de pasageri sub numele său adevărat.

Făcând o plimbare prin oraş, el nu auzi vorbindu-se decât despre afacerea Zalewski. Cu toţii se întrebau: «Zalewski a fost prins?«

Era vorba despre un ingenios defraudator.

De altfel, chiar şi însărcinarea lui Percy Stuart, primită din partea clubului Excentric, era şi ea tot cu privire la acest defraudator şi suna astfel: »Percy Stuart este însărcinat ca, în timp de patru săptămâni, să clarifice misterul dispariţiei defraudatorului Zalewski şi să procedeze la arestarea lui.

Percy îşi cumpără un ziar, care publica un lung reportaj asupra fraudei comise de Zalewski la oficiul poştal din Viena. Latã ce scria ziarul:

»Kazimir Zalewski, polonez de origine, a primit o educaţie bună în casa sa părintească. După ce şi-a dat bacalaureatul, el a plecat la Viena, unde a reuşit să obţină un angajament la oficiul central poştal. Văzându-şi existenţa asigurată, el s-a căsătorit cu o tânără din buna societate, ducând o viaţă de o moralitate ireproşabilă.

După vreo zece ani de serviciu, acest funcţionar destoinic a fost avansat la postul de controlor-şef.

În ziua de 27 August a acestui an, Kazimir Zalewski nu

s-a prezentat la serviciu. În dimineaţa celei de a doua zile, directorul poştei a vizitat pe soţia lui Zalewski, arătându-se foarte consternat şi declarându-i că trebuie să-i vorbească într-o chestiune delicată.

Tânăra femeie, care era disperată din cauza dispariţiei inexplicabile a bărbatului ei, a izbucnit în hohote de plâns, deoarece presimţea că s-a întâmplat ceva grav.

— Dumnezeule! s-a adresat ea plângând directorului poştei. Nu cumva s-a întâmplat vreun accident bărbatului meu? Sau poate că a murit?

— Nu, stimată doamnă! Poate ar fi fost mai bine dacă ar fi murit, răspunse directorul. Dar înainte de a continua să vă spun cuvinte, care poate că vă vor părea prea crude şi jignitoare, vă rog să-mi răspundeţi la câteva întrebări!

— Când l-aţi văzut pentru ultima oară pe soţul dvs.?

— Ieri la amiază, când s-a dus la serviciu.

— Ei, aflaţi, stimată doamnă, că el n-a venit la oficiul poştal. Dar mai departe: Aţi văzut la el, în ultimul timp, sume mai însemnate de bani?

— Nu, şi nu aducea acasă decât salariul său lunar.

— Şi sunteţi sigură că în locuinţa dvs. nu se află ascunsă nicio sumă mai mare de bani?

— Nu, sunt sigură de lucrul acesta! Cunosc doar fiecare colţişor al locuinţei mele.

— Dar soţul dvs. era jucător de cărţi?

— Nu, Zalewski n-a pus niciodată mâna pe cărţi de joc. Dar pentru ce-mi puneţi toate aceste întrebări, domnule director?

Nu cred, că soţul meu să fi defraudat banii încredinţaţi!

Chiar d-vs., domnule director, l-aţi relevat ca un funcţionar cinstit şi destoinic.

— Da, e adevărat, dar din cauza acestei încrederi, tot eu voi trage consecinţele! Aflaţi că soţul dvs. conducea şi casieria oficiului poştal. El avea o cheie de la casa de bani. Cea de a doua cheie este în posesia mea Cum

aveam mare încredere în Zalewski nu m-am interesat niciodată de situaţia casei de bani.

După cum v-am spus, Zalewski nu s-a prezentat ieri la serviciu. Lucrul acesta m-a determinat ca, azi dimineaţă, să deschid casa de bani. Cu acest prilej, am constatat, după calculele făcute de contabilii noştri, că lipseşte suma de 1.700.000 şilingi, care trebuiau să se afle în casă. Suma aceasta colosală n-a putut îi defraudată decât de soţul dvs.

Am ţinut să vin mai întâi aici, crezând că poate voi găsi pe soţul dvs. bolnav, putând deci să-i cer explicaţii asupra misterioasei dispariţiei a acestei importante sume de bani. Dar bănuiala mea se dovedeşte întemeiată Zalewski a dispărut, păgubind statul cu o mare sumă de bani. Vor fi nevoit să anunţ cazul autorităţilor superioare.

Spunând aceasta, directorul poştal părăsi casa d-nei Zalewski.

Poliţia fiind sesizată de senzaţionala fraudă comisă la oficiul central poştal, a întreprins imediat amănunţite cercetări, dar n-a putut da de urmele defraudatorului dispărut. De altfel, organele de anchetă se află în faţa unei enigme: cum de s-a putut produce o schimbare atât de bruscă în felul de a fi al fostului controlor-şef poştal, care după cum s-a putut stabili, era un om fără vicii şi de o moralitate ireproşabilă, atât în viata sa particulară cât şi în acea de funcţionar de Stat? Kazimir Zalewski nu avea niciun fel de legături cu femei străine, căci femeile nici nu-l interesau. De ademenea, el nu era nici jucător de cărţi. Care putea fi deci motivul gravului delict pe care l-a comis?

Nimeni nu era în stare să dezlege enigma.

2. În căutarea defraudatorului

Percy Stuart, care citise cu multă atenţie toate reportajele publicate în ziare cu privire la senzaţionala fraudă de la poştă, era singurul care îşi putea explica motivul misterioasei dispariţii a lui Kazimir Zalewski.

Plimbându-se gânditor prin camera hotelului său, tânărul american ajunse la următoarea concluzie: »Există numai un singur motiv care poate determina o schimbare bruscă a caracterului unui bărbat. O astfel de schimbare poate fi cauzată numai de influenţa demonică a unei femei, care, numai într-o singură noapte, e în stare să transforme pe un bărbat de o moralitate ireproşabilă, într-un ticălos, capabil de orice crimă.

Este foarte posibil că acest Zalewski, care ducea o viaţă atât de retrasă şi de lipsită de orice aventuri cu femei uşuratice, să fi căzut în mrejele unei femei rafinate, care pentru a-şi crea o viaţă luxoasă, l-a determinat să comită senzaţionala defraudare din casa oficiului poştal. Probabil că defraudatorul se va refugia în străinătate împreună cu iubita sa, pentru a începe o nouă viată.

Se punea însă întrebarea dacă defraudatorul s-a şi refugiat în străinătate sau nu? La această întrebare nu se putea da decât un singur răspuns logic. Şi anume, că Kazimir Zalewski se mai află cu iubita sa la Viena, aşteptând ca mai întâi să se liniştească spiritele, pentru ca apoi să se poată refugia mai uşor în străinătate.

Ajungând la aceste concluzii, Percy se hotărî să intre imediat în acţiune pentru a descoperi pe faimosul

defraudator şi pe iubita lui. Aceasta din urmă trebuia căutată în landurile femeilor uşuratice, capabile de orice ticăloşie.

Pornind deci pe această pistă, Percy se hotărî să viziteze un cunoscut varieteu din Viena, unde, după cum aflase, erau angajate o mulţime de artiste şi unde veneau tot felul de demimondene. Percy avea presimţire că va putea găsi aici unele indicii asupri iubitei lui Zalewski.

Şi, într-adevăr, bănuiala sa se dovedi a fi întemeiată.

După ce se aşează la una din mesele localului, comandându-si o băutură răcoritoare, el intră în vorbă cu una din femeile barului, pe care încercă s-o descoase, întrebând-o:

— Spune-mi, draga mea, n-ai observat în ultimul timp lipsa vreuneia din colegele d-tale, care înainte era nelipsită din localul acesta?

Tânăra blondă deveni foarte vorbăreaţă, încercând să câştige simpatia americanului. Ea goli un pahar de whisky, iar apoi răspunse zâmbind:

— Întrebarea d-tale mă cam jenează, domnule! Nu cumva faci aluzie la colega mea Anny Schmidt, care nu mai vine pe aici de câtva timp? Nu sunt încrezută, dar am convingerea că sunt şi eu cel puţin tot atât de frumoasă ca şi ea. Hm, nu-i uşa, dragul meu?

— Fireşte că da, răspunse tânărul american. Nici n-am vrut să fac o comparaţie. Dar te rog să-mi spui adresa ei, căci trebuie să-i comunic ceva!

Femeia se gândi puţin, iar apoi dădu adresa dorită lui Percy Stuart. Anny Schmidt locuia în strada Wilhelmine no. 28.

După ce înmână tinerei o bancnotă de 50 de şilingi, Percy părăsi imediat localul, plecând spre locuinţa Armei Schmidt.

El întră mai întâi în locuinţa îngrijitorului de casă. În momentul în care vru să se adreseze acestuia, uşa camerei fu brusc deschisă, iar înăuntru intră o tânăra de o

frumuseţe răpitoare. Ea era foarte elegant îmbrăcată şi făcea impresia unei dansatoare.

— Cu ce vă pot servi, domnişoară Schmidt? o întrebă bătrânul îngrijitor de casă.

Percy tresări surprins. Vasăzică aceasta era Anny Schmidt, pe care o căuta.

Tânăra îşi deschise poşeta şi spuse:

— Vreau să ies în oraş, pentru a face unele cumpărături. Dacă cineva o să aducă un pachet pentru mine, atunci nu-l mai lăsa să urce treptele spre locuinţa mea. Ia d-ta în primire pachetul şi dă băiatului ca bacşiş aceşti chici şilingi.

— Vom aranja noi lucrul acesta, domnişoară Schmidt!

Îngrijitorul de casă luă banii, iar tânăra frumoasă plecă.

— Cine e această femeie? întrebă Percy.

— E domnişoara Anny Schmidt. Nu-i aşa că-ţi place?

— Dar din ce trăieşte?

— Ea e dansatoare la un mare varieteu din localitate. Dar în ultimul timp nu s-a mai dus la varieteu. Probabil că nu mai are nevoie să-şi exercite meseria, deoarece a strâns destui bani. Duminica aceasta am fost cu ea la băcănia din colţ, de unde a cumpărat un kg. de cotlet, câteva cutii de conserve, precum şi o mare cantitate de mezeluri. Văd deci că-i merge foarte bine. Dar pe d-ta cu ce te pot servi, domnule?

Percy reflectă puţin, iar apoi spuse:

— Sunt agentul unei fabrici de maşini de cusut. Caut pe o tânără femeie, anume Hilde Goldring, care a luat de la noi o maşină de cusut, fără a o plăti. Chiar astăzi, am aflat că ea locuieşte aci.

Îngrijitorul de casă se scărpina după ureche, iar apoi răspunse?

— Nu, persoana pe care o cauţi d-ta nu locuieşte aci.

Percy se scuză şi plecă. Dar el se postă în apropierea casei, aşteptând acolo întoarcerea d-rei Schmidt. El era singur că în locuinţa ei se mai ascunde o persoană.

Pentru ipoteza aceasta pleda faptul că dansatoarea ceruse îngrijitorului de casă să primească el pe băiatul care trebuia să aducă pachetul, pentru ca acesta că nu se mai urce în locuinţa ei. De asemenea, era suspect faptul că se aprovizionase cu o mare cantitate de delicatese, care, nici într-un caz nu puteau fi consumate de o singură persoană

Trecu însă o oră, fără ca Anny Schmidt să se fi întors acasă. Se făcuse seară, aşa că Percy se hotărî să se urce sus, spre locuinţa ei. El se furişă până la uşa locuinţei de la etajul al treilea pe care se afla o cartea de vizită, cu următoarele cuvinte: »Anny Schmidt, baletistă.«

Percy bătu odată, dar nu primi niciun răspuns. În locuinţă domnea o linişte profundă. Apoi însă, Percy auzi un zgomot uşor după uşă. Se părea că cineva se apropiase încet de uşă, trăgând cu urechea.

În acelaşi moment, Percy auzi nişte paşi, care urcau scările. El se îndreptă imediat spre o altă uşă, unde sună. Uşa fu deschisă de o femeie mai bătrână, cu figură palidă, pe care Percy o întrebă dacă nu locuieşte aici o tânără cu numele de Hilde Goldring.

— Nu! răspunse femeia, închizând repede uşa.

În momentul următor, Anny Schmidt, care se întorsese din oraş, deschise uşa, întrând în locuinţă ei.

Percy părăsi imediat casa.

3. Bătrâna doamnă şi îngrijitoarea ei

Percy Stuart se îndrepta imediat spre o cafenea din colţul străzii. Era atât de emoţionat de cele constatate încât simţea nevoia să se odihnească puţin.

În cea de a zecea zi, cu prilejul unei vizite în locuinţa unui lăcătuş, află de la nevasta acestuia, că o domnişoară de o rară frumuseţe se mutase la o pensiune din apropiere. Obţinând adresa, Percy se duse direct acolo. El fu primit de o bătrână simpatică şi curată.

— Doriţi o cameră, domnule? Vă pot servi şi masa în pensiune, cu un preţ foarte avantajos.

— Chiar caut aşa ceva, răspunse Percy.

După ce conveniră asupra preţului, Percy aduse vorba, pe departe, asupra unei domnişoare blonde şi frumoase, despre care auzise că s-a retras prin partea locului.

— Nu cumva se numeşte Anny Schmidt? îl întrebă bătrâna.

— Ba chiar aşa!

— Da, a fost la mine şi am ţinut-o câteva zile. Era fată simpatică, dar am fost nevoită să-i pun în vedere că trebuie să plece.

— Din ce cauză? întrebă curios Percy.

— Păi să vedeţi, domnule! La mine e o pensiune cinstită. Perechi care nu sunt căsătorite, nu le pot ţine în pensiune.

— Nu venise singură?

— Nu! A venit cu un domn, pe oare l-a dat drept fratele ei, spunând ca va pleca peste două zile.

— Şi n-a plecat?

— Nu! Şi-a tot amânat amânarea, iar pe urmă m-am convins că nici nu era fratele ei, ci un...

— Ce?

— Era amantul ei, domnule! răspunse bătrâna, îmbujorându-se la faţă.

— Eşti sigură de lucrul acesta?

— Cum să nu fiu sigură, dacă o servitoare a mea de încredere i-a auzit certându-se. Domnişoara cea blondă spunea pretinsului ei frate că, după ce vor ajunge în Germania, trebuie să se căsătorească.

— Şi unde au plecat de la dumneata? întrebă Percy, îngrijorat că poate bătrână nu ştie noua adresă.

— Dar ce vă interesează?

— E oare un secret?

— Nu, dar eu sunt foarte discretă. La plecare, tânăra domnişoară, care în orice caz îmi era simpatică, mi-a mărturisit că a fugit de la tatăl ei vitreg şi că mă roagă să nu spun nimănui, dacă voi fi întrebată, despre scurtul popas, pe care l-a făcut în pensiunea mea. Dar d-vs. m-aţi luat cu vorba şi v-am spus chiar prea mult!

Percy îşi dădu seama că pe bătrâna aceasta cinstită nu o va putea face să vorbească în schimbul banilor. De aceea, se prefăcu indiferent, propunându-şi însă ca, în câteva zile, să-i smulgă secretul.

În zilele următoare, el se purtă extrem de amabil cu bătrâna, lăudându-i mâncarea pe care o gătea şi făcându-i mici cadouri.

Încetul cu încetul, tânărul american îi câştigă toată încrederea. Într-o după-amiază, întrând din nou în vorbă cu bătrâna, acesta curioasă ca toate vienezele, începu ea să-l iscodească:

— Nu vreţi să-mi spuneţi de ce vă interesează blonda aceea frumuşică, Anny Schmidt, care a fost în pensiunea

mea?

Percy făcu el pe mofturosul.

— E un secret familiar! răspunse apoi cu greu.

— Sunteţi rude?

— Da, pe departe. Suntem veri primari, după mamă. Biata Anny a fost scoasă din minţi de ticălosul acela, care e şi însurat. Dar ea, habar nu are de lucrul acesta. Dacă aş găsi-o, ştiu eu cum s-o fac să-l lase dracului!

— Biata fată!

— Aş fi vrut s-o salvez, dar ce folos de toată osteneala mea, dacă nu-i pot afla adresa.

Oarecum înduioşată, bătrâna căzu în cursă şi mărturisi lui Percy că dăduse chiar ea lui Anny adresa unei alte pensiuni, mai puţin severă în ce priveşte moralitatea.

Tânărul american îi mulţumi călduros şi se duse la adresa indicată. Dar cei doi, fugari zburaseră şi de acolo.

Percy le descoperi însă refugiul. Era într-o clădire vechie, plină de locatari, dintr-o stradă lăturalnică. Află de la băcanul din colţ că acolo, Anny Schmidt, îi dăduse adevărata ei profesie: dansatoare de varieteu.

Percy se duse apoi să viziteze clădirea în care locuiau cei doi fugari.

Ajuns în strada Wilhelmine, Percy Stuart găsi uşor clădirea cu no. 28. El bătu la uşa îngrijitorului casei. Acesta îi deschise, întrebându-l pe un ton acru:

— Ce pofteşti, domnule?

— Dacă eşti bun, te-aş ruga să-mi dai unele informaţii, cu privire, la o persoană care locuieşte în această casă!

— Despre cine e vorba?

— Mă interesează domnişoara Anny Schmidt, care e dansatoare la un varieteu din Viena.

Îngrijitorul casei se scărpina după ureche şi măsură din cap până-n picioare pe nocturnul vizitator, care-l deranja la o oră atât de târzie ca să se intereseze de locatarele lui. Apoi, îl întrebă:

— Dar cine eşti d-ta, ca să-ţi dau socoteală de

persoanele care locuiesc la noi? Eşti de la politie?

Percy Stuart rămase cam încurcat. Ca să se dea drept poliţist, nu-i convenea. Se prea putea ca îngrijitorul de casă să fie slujba lui Zalewski şi a iubitei sate. Deci, într-un astfel de caz, va încerca, desigur, să-l deruteze. Tânărul american cunoştea foarte bine oamenii. Observase că îngrijitorul de casă îi examinase paltonul şi pălăria elegantă. Se convinsese deci că are de-a face cu un om bogat. De aceea, drept răspuns, Percy îşi scoase portmoneul şi înmână îngrijitorului o bancnotă de o sută de şilingi.

Pe loc acesta îşi schimbă atitudinea. Deveni dintr-o dată foarte vorbăreţ şi se ploconi de câteva ori în faţa generosului străin.

Apoi, îşi exprimă profundul său regret, că nu-i poate fi de prea mult folos în privinţa informaţiilor cerute, deoarece Anny Schmidt, care locuise într-adevăr acolo, se mutase de câteva zile.

— Unde anume? îl întrebă Percy Stuart.

— Zău că nu ştiu, domnule! Şi ca să spun drept, nici nu m-am interesat deoarece în ziua mutării ei, eu eram plecat la o soră a mea din provincie. Dar cu o zi înainte de plecare, a achitat chiria proprietarului până la sfârşitul lunii. Mie mi-a dat un bacşiş de 25 de şilingi, ceea ce m-a uimit, întrucât înainte nu-i prea mergea bine şi nici nu putea plăti măcar chiria în mod regulat.

— Te mai rog să-mi spui un lucru: domnişoara acesta locuia singură?

— Înainte locuia singură, dar de câtva timp şi-a adus în casă un bărbat între două vârste. Nu ştiu cum să vă explic, dar în toată chestiunea aceasta mi s-a părut ceva suspect!

— Din ce cauză?

— Apoi, fiindcă bărbatul acela stătea zi şi noapte în casă. M-am şi întrebat, ce ar putea fi cu el? Nu avea nicio slujbă? Mai mult: aveam impresia că se ascunde,

deoarece domnişoara noastră obişnuia înainte să ia masa în oraş. Dar de când îi venise bărbatul acesta în casă, se ducea singură să cumpere din oraş de ale mâncării.

Percy Stuart era edificat. Nu mai rămânea îndoială că dăduse de urmele defraudatorului Zalewski. Iubita lui, Anny Schmidt, îl ţinea ascuns, pentru ca să nu fie urmărit cumva de politie.

Tânărul american mulţumi îngrijitorului de casă pentru aceste preţioase informaţii şi apoi plecă.

În drum spre hotelul său. Percy reflectă adânc asupra situaţiei. Ajunse la convingerea că cei doi fugari s-au mutat în vreo mahalaua oraşului, pentru ca Zalewski să nu poată fi dibuit de poliţie.

Ca sa dea de urmele fugarilor, nu era lucru uşor, Viena e mare şi are cartiere întinse. A găsi pe cei doi fugari, însemna să caute un ac într-un car cu fân.

Dar Percy îşi propuse să încerce chiar şi imposibilul. Va colinda toate cartierele Vienei, casă cu casă! În acest scop însă, trebuia să găsească un pretext, pentru a putea pătrunde în locuinţele oamenilor.

Ajuns la hotel, Percy se culcă liniştit. A două zi, cu capul limpede, îşi va făuri un plan.

El se scula, pe la orele 9 dimineaţa, foarte bine dispus. Se hotărî să-şi cumpere un costum de haine sărăcăcioase şi să se dea drept agent de plasare al unei fabrici de maşină de cusut. În felul acesta, va putea să intre prin diferite locuinţe.

După ce îşi făcu toate pregătirile, începu cursele prin suburbiile pitoreşti ale Veneţiei. Trecură însă 5 zile, fără ca să poată da de urmele fugarilor.

Totuşi, nu-şi pierdu speranţa. Ca pretins agent de plasare, intra în vorbă cu gospodinele vieneze, câştigându-le încrederea. Niciuna însă nu fu în stare să-i dea relaţiile necesare.

După ce bău o cafea şi-şi aprinse o ţigară, Percy reflectă asupra celor ce trebuia să facă acum, pentru a

aresta pe tânăra Anny Schmidt şi pe iubitul ei, care nu putea fi altul decât Kazimir Zalewski, defraudatorul sumei de 1.700.000 de şilingi de la oficiul poştal din Viena. Faptul că artista de varieteu ieşise în oraş pentru a face unele cumpărături, iar pe de altă parte faptul că aştepta un pachet probabil de la un anumit magazin de modă, dovedeau că face preparativele necesare unei călătorii.

Deci Percy se hotărî să intervină cât mai repede. În scopul acesta, el se întoarse din nou în fata casei cu no. 28, pe care se hotărî s-o supravegheze până ce vor ieşi cei doi inşi din locuinţa lor.

Astfel, Percy aşteptă câteva ore. Se făcuse noaptea, târziu, când uşa casei fu deschisă, iar doua doamne ieşiră în stradă.

Una din aceste femei era foarte înaltă, dar mergea puţin încovoiată, din cauza bătrâneţii.

Însoţitoarea ci, o tânără blondă, care purta o manta de ploaie, făcută dintr-o mătase impregnată, era Anny Schmidt.

Când Percy o recunoscu, îi fu greu să se stăpânească pentru a nu scoate un strigăt de mirare.

Dar însoţitoarea ei? Nu putea fi decât Zalewski, care se travestise în haine femeieşti.

Percy râmase câteva minute liniştit la locul său de pândă.

Ambele doamne aveau câte un mic geamantan în mână şi se îndreptaseră spre colţul străzii.

Tânărul american se furişă încet după ele, ţinându-se, mereu în umbra ocrotitoare a caselor.

În colţul străzii, se afla o maşină. Ea fusese probabil comandată din timp de Anny Schmidt. Şi, într-adevăr, tânăra artistă, care se apropiase de maşină, se adresă şoferului cu voce înceată.

— D-ta ştii unde vrem să ne duci?

— Da, la gara de nord! Cred că vom mai ajunge la timp,

pentru ca să prindeţi trenul spre Germania.

Percy văzu cum cele două persoane se urcă în maşină. El nu ştia ce să facă, deoarece prin apropiere nu se afla niciun alt automobil. Dacă ar fi întâlnit vreun poliţist, i-ar fi rugat să intervină, pentru ca să poată aresta pe cei doi fugari. Dar nu se vedea nicăieri niciun gardian.

Automobilul se puse în mişcare, pornind cu mare viteză spre gara de nord.

În momentul următor, Percy tresări speriat, sărind repede la o parte. La spatele său, se oprise brusc un automobil, care era cât pe ce să-l calce.

Percy nu se mai gândi să facă reproşuri şoferului neatent, ci-l întrebă:

— Eşti liber?

— Da! răspunse şoferul, ducând degetele la şapca sa de piele, în semn de salut.

— Atunci, du-mă repede la gara de nord, pentru ca să mai pot prinde trenul spre Germania. Dacă dai viteză mare maşinii, îţi plătesc orice sumă!

După ce şoferul îşi spuse preţul, care era destul de exagerat, Percy îi plăti banii şi se urcă în maşină. Această se puse imediat în mişcare, pornind cu o viteză nebună în direcţia gării de nord.

Ajuns la gară, Percy alergă imediat pe peron. Expresul pentru Germania se afla pe prima linie. Mai erau câteva minute până la plecarea lui.

Percy se uită în toate părţile, căutând pe Anny Schmidt şi pe improvizata ei însoţitoare.

— Poftiţi în vagoane! anunţară conductorii trenului.

Mai lipsea un minut până la plecarea expresului.

Percy făcu repede o raită prin cele trei vagoane de clasa I-a, dar nu găsi persoanele pe care le căuta.

Când se dădu jos din tren, el observă pe peron pe tânăra artistă şi pe bătrâna ei însoţitoare, cu părul cărunt.

— Acestea sunt! îşi spuse Percy Stuârt.

— Clasa întâia? întreabă unul din conductori, după ce

tânăra femeia îi spuse ceva. »Poftim, urcaţi-vă în vagonul acesta!«

— Opreşte! strigă din toate puterile tânărul american. «În numele legii, de declar arestat atât pe d-ta, domnule Zalewski, cât şi pe însoţitoare d-tale Anny Schmidt!«

— Omul acesta e nebun! răspunse cu o indignare prefăcută Anny Schmidt. «Domnule conductor, te rog să ne ocroteşti!«

Spunând aceasta, ea ajută bătrâna doamnă să se suie în vagon.

— Dar acesta e defraudatorul Zalewski! strigă din nou Percy Stuart. «Trenul nu poate sa iasă din gară, domnule conductor! Trebuie să arestăm pe aceste două persoane!«

— Ce faci scandal, domnule? izbucni o voce în spatele lui Percy Stuart.

Când tânărul american se întoarse, se văzu în faţa unei gardian de politie.

Conductorul trenului închise uşa cupeului şi se sui şi el în vagon.

— Domnule, în trenul acesta se află defraudatorul Zalewski, travestit în haine femeieşti! se adresă Percy Stuart poliţistului.

— Ce? Zalewski e travestit în haine femeieşti? Vrei să-ţi baţi joc de mine, domnule? Sau ai evadat dintr-o casă de nebuni?

Expresul se puse în mişcare.

— Du-te acasă şi fă un duş rece, domnule! se adresă din nou poliţistul lui Percy Stuart, care era în culmea disperării.

Spunând aceasta, gardianul îl conduse până la uşa de ieşire de pe peron.

În seara aceleiaşi zile, Percy încercă să convingă pe comisarul de serviciu al prefecturii de politie că în expresul spre Germania fugise Kazimir Zalewski şi iubita

sa. Dar funcţionarul căscă plictisit, invitând pe Percy să vină a două zi la politie.

4. Eroarea lui Zalewski

Percy Stuart nu mai aşteaptă să primească ajutorul autorităţilor poliţieneşti austriece. El acţionă pe cont propriu, reuşind să afle că Anny Schmidt cumpărase de la biroul «Trans-Atlantic-Company« două bilete pentru New York.

Percy plecă deci imediat la Havre, de unde trebuiau să se îmbarce cei doi fugari, pentru a pleca spre America.

Tânărului american nu-i fu greu să afle hotelul unde descinsei Kazimir Zalewski şi iubita sa.

Plătind o sumă mai mare de băni unui funcţionar al hotelului, Percy reuşi să obţină o cameră, care se afla alături de acea a perechii pe care o caută.

Chiar în seara acelei zile, Percy trase cu urechea la uşa camerei de alături. El auzi un plâns de femeie. Uitându-se prin gaura cheii, Percy văzu pe Anny Schmidt întinsă pe pat şi plângând.

Apoi, el auzi vocea lui Zalewski:

— Eu nu te înţeleg, Anny! Doar nu pot să te iau cu mine la New-York. Îţi dau 200.000 de şilingi şi fii pe pace. Sau dacă nu, te poţi duce în Anglia sau în altă parte.

Dansatoarea sări de pe pat. Ochii ei sclipeau furioşi.

— Vasăzică aceasta e ultima ta hotărâre, ticălosule?

— Da, e ultima mea hotărâre!

— Bine, eu plec de aici, dar tu vei trage consecinţele!

Anny Schmidt îşi îmbracă mantoul. În momentul în care deschise uşa spre coridor, Percy se apropie repede de

tânără dansatoare, o lua de ambele mâini şi o duse în camera lui.

— Anny Schmidt! îi şopti el. Vezi bine că Zalewski e un ticălos. El ar fi de mai mult în închisoare, dacă d-ta nu l-ai fi ascuns. Vrei să-l menajezi şi pe viitor?

— Nu, nu! răspunse plângând frumoasa dansatoare. «Vreau să-l trădez, tot aşa cum m-a trădat şi el!«

— Bine! Aceasta e cea mai bună soluţie. Vino cu mine la politie, unde vei face mărturisiri complete. Cred că d-ta vei scăpa fără nicio pedeapsă, dacă vei apare ca martoră principală în procesul Zalewski.

Percy conduse pe femeia dornică de răzbunare la poliţie. În dimineaţa celei de a doua zile, Kazmir Zalewski fu arestat pe bordul vasului «Bourgogne«. El fu condamnat la zece ani închisoare, iar Anny Schmidt scăpă fără nicio pedeapsă.

Asupra lui Zalewski fu găsită aproape întreagă stimă defraudată, fiind restituită apoi oficiului poştal.

Când Percy se întoarse din nou la Viena, el găsi la hotelul său o scrisoare din partea clubului Excentric, care-i transmite

Cea de a 181-a însărcinare:

Percy Stuart va duce câtva timp viaţa de minier în Queensland, pentru a trece prin pericolele şi greutăţile ce sunt legate de viaţa căutătorilor de aur.

Excentric-Club.

---- Sfârşit ----

Noul Excentric Club

Publicațiune periodică. **Apare Sâmbătă.**

Titlul primelor 178 de volume:

101. Unde este căpitanul Birkwood?
102. Prisonierul eschimosilor.
103. Tabloul lui Tinsoretto.
104. Vulturii din Sierra Nevada.
105. Secureа de aur.
106. Lacul înghețat.
107. Copilul tribului.
108. Minunea.
109. Țara lui Robinson.
110. Regina din Takuravă.
111. Pușcăriașul din Noua-Caledonie.
112. În jungla australiană.
113. Sydney la Welbourne cu bicicl
114. Războiu iepurilor.
115. Insula Fericiților.
116. Ste...
117. ...a.
118. Sora lui Napoleon.
119. Rebeliunea negrilor.
120. Spaima Congo-ului.
121. Secretul Catacombelor.
122. În țara Skipetarilor.
123. Studentul din Oxford.
124. Cerșetorul orb.
125. Demascarea vânzătorului de fete.
126. Dragoste de țigan.
127. Crima din grotă.
128. Un faliment de 10 milioane.
129. Conductorul trenului Orient-Expr
130. Misterele Fortăreței.
131. Secretul Mumiei.
132. Secretul Stăpânului.
133. Sub străzile New-Yorkului.
134. Schim... atal.
135. Șerul.
136. Misterul Moaștei.
137. Călugărul din Lincoln.
138. Crima în Film.
139. Moartea lui Vanderatylt.
140. Crima din ziua independenței.
141. Dispariția doctorului Jekyll.
142. Perlele.
143. Falsificatorii de bancnote.
144. Casa Groazei.
145. Misterul Fântânei.
146. Secretul tavernei de Opium.
147. Mesagiul din Martie, partea I-a.
148. Mesagiul din Martie, partea II-a.
149. Omul cu ochii de pisică.
150. O escrocherie în ...
151. Enigma Vilei Hale.
152. Bancnota No. 333444.
153. Clubul Cocoșaților.
154. Moartea indiană.
155. Rolul dublu.
156. Loja misterioasă.
157. Mortul din Automobil.
158. Safirul Milionarei.
159. Un pariu pe viață și pe moarte.
160. Tabachera de aur.
161. Otrava Uitării.
162. Lumina Albastră.
163. Consuela.
164. Impuscături prin ferestre.
165. Un hoț modest.
166. Descoperirea doctorului Patterson
167. Fiulpierdut.
168. Dispărut în Siberia.
169. Hoții de perle.
170. Moștenitorul de Milioane dispăr
171. Ochiul lui Ghavial.
172. Spre Tibet.
173. Fântâna de sânge din Khanpur.
174. Văduva Raia-ului.
175. Logodnica Tigrului.
176. Fausta și Faustina.
177. Victimă Bandei negre.
178. Fântoma Munților.
179. Scamatorul din Gratz.
180. Furtul dela Poșta din Viena.

Noui volume în pregătire!

Editura „Excentric Club", Cernăuți, Căsuța Poștală 28.
Aprobat de Serv. Cen... Pref., jud. Cernăuți 18-5 193...